Vojenský analytik Jaroslav Štefec: Stále se mluví o tom, jak Rusko a Čína ovlivňují Čechy. Tak se podívejte, odkud se ve skutečnosti přebírá 80 procent zpráv

- CZ24 News | 12. července 2020

Hongkong už Číně nechali. Není do čeho zasahovat, protože Čína se prostě rozhodla, že Hongkong je na jejím území. Tak komentuje vojenský analytik Jaroslav Štefec aktuální zahraniční situaci. Dohoda Velké Británie, že zůstane v čínském městě zachována demokracie až do roku 2047, podle něj naivní nebyla, ale tehdejší Čína byla slabší. „Budou si tam dělat, co budou chtít, nikdo jim v tom nezabrání a jakékoliv pokusy o rozpoutávání interních problémů povedou k většímu a většímu počtu obětí," řekl pro ParlamentníListy.cz, v němž komentoval i vztahy se Spojenými státy. Upozornil také, že tamní hnutí Black lives matter může znamenat občanskou válku mezi východem a západem Spojených států.

Za jak závažné považujete současné problémy Spojených států ve vztahu s Čínou? Jak nebezpečné jsou spory mezi nimi?

Na rovinu nepovažuji je za zásadně nebezpečné. Zatím to jsou skutečně pouze tanečky, které mají určitým způsobem modulovat politické a především ekonomické vztahy mezi Čínou a Spojenými státy. A také určitým způsobem vyvíjet tlak na státy, které s Čínou spolupracují ať už po stránce politické, po stránce vojenské anebo po stránce ekonomické.

S průběhem pandemie koronaviru sílila kritika Ameriky v čínských a ruských médiích. Dokáže čínská a ruská propaganda z těchto problémů profitovat?

Samozřejmě. Profituje z nich v tom smyslu, že cokoliv se děje mému protivníkovi a oslabuje ho, je pro mě jen dobře. To je logika mezinárodních vztahů, které platí vždy a všude, a měla by se jí držet mimo jiné i Česká republika, která vypadá, že jejímu politickému vedení jsou tyto základní zásady mezinárodních vztahů naprosto ukradené. Ano, samozřejmě využívají toho stejně tak, jako využívají média ve Spojených státech jakýchkoliv problémů Číny anebo Ruska, ať už tedy skutečných nebo domnělých.

Zmínil jste, že česká politická reprezentace se tváří, že jí jsou tyto mezinárodní záležitosti ukradené. Proč to tak vypadá a proč by to tak nemělo být?

Čínská politická reprezentace vládne zemi, která má jeden a půl miliardy obyvatel. Má obrovskou ekonomiku, která stojí na velmi solidních základech a samozřejmě hodně orientovanou na vývoz. Ale na druhou stranu ekonomiku schopnou v případě, že vývoz bude nějakým způsobem zásadně omezen, reagovat tak, že nedojde ke zhroucení státu, nedojde k zásadnímu ohrožení základních programů, ať už sociálních nebo zdravotních, bezpečnostních, vojenských, obranných a tak dále.

Na rozdíl od Spojených států, které jsou skutečně zásadním způsobem orientované na provázanost mezinárodních vztahů, a které moderují skutečně jakousi svoji vazbovou dominanci ve světě prostřednictvím zajímavých nástrojů, o kterých bych za normálních okolností, kdyby se nejednalo o spojence, hovořil jako o metodách hybridní války.

Spojené státy využívají těchto metod k tomu, aby modulovaly svoje vazby na ostatní státy, které bohatě využívají. Čína se samozřejmě o něco podobného pokouší také, viz její koncept nové Hedvábné stezky, ale zatím se jí to moc nedaří, protože právě kvůli působení Spojených států v této oblasti došlo k útlumu procesu, který Čína rozjela. Takže Čína není tak příliš vázána na velmi úzké vazby a interní kontrolu zemí, které má v rámci svého dominia, a snaží se spíše se zeměmi vycházet na úrovni politické a ekonomické než na úrovni tajných smluv, přímého působení propagandy, čínských filmů, čínských médií tak, jak je tomu konkrétně u nás.

Stále se mluví o tom, jak Rusko a Čína ovlivňuji lidi v České republice, ale když se podíváte, tak 80 procent zpráv, které vidíte, jsou zprávy, které jsou přebírány ze Spojených států, Británie, Německa, ale z Číny a z Ruska je zpráv minimum. To znamená, že působení u nás je rozhodně podstatně menší z této strany než působení právě ze strany západních partnerů. A to je vlastně způsob, jak velcí západní partneři ovlivňují politiku a ekonomiku menších zemí, jako je Česká republika. A proč je třeba nesmysl hovořit o tom, že zásadním způsobem u nás něco ovlivňuje Rusko nebo Čína, protože ten vliv je podstatně menší a je velmi významně omezen právě na základě toho, že zprávy nejsou přebírány, informace nejsou používány a podobně – ačkoliv mohou být skutečně pozitivní a přínosné pro Českou republiku.

Ze Spojených států je zpráv dost?

Ze Spojených států je dost těch zpráv, které jsou pozitivní pro Spojené státy. Negativní zprávy se tam příliš neobjevují kromě těch, které přetékají takovým způsobem, že je nelze utajit nebo překrýt.

Je to součást propagandy Spojených států? Bylo by asi naivní si myslet, že zatímco provádí Rusko i Čína v Evropě propagandu, tak Spojené státy stojí mimo?

Samozřejmě. Rusko a Čína se snaží vylepšit své image, kdežto Spojené státy se snaží vytvořit svůj obrovský vlivný potenciál, kterým směrují konkrétní zemi jako Česká republika, ale i jiné země v rámci Evropy tam, kam potřebují. Na což Rusko ani Čína v žádném případě nedosáhnou.

Jak moc nese vinu za současné americké problémy prezident Donald Trump?

Myslím, že na prezidentu Donaldu Trumpovi vina neleží. Leží na předcházejících vedeních Spojených států. Donald Trump to vlastně pouze zdědil. On nemá příliš možností zasahovat do konkrétních procesů, ke kterým tam dochází. Hnutí Black lives matter, to znamená hnutí za obrození černošského obyvatelstva Spojených států, v podstatě vyprovokovala parta, která má blízko k předcházející administrativě. Respektive předcházející demokratickým voličům. Dnes se tam objevují hlasy, že černoši budou volit Joea Bidena, hlavního demokratického protivníka Trumpa, protože Trump není prezident černochů, on je jen prezident pro bílé. Ozývají se hlasy, i veřejně, když sledujete například CNN, sledujete některé rozhovory, tak se tam zcela otevřeně hovoří o tom, že černoši se musejí vyzbrojit, že černoši musejí dát bílým jasně najevo, že bělošství se přežilo a v podstatě je na čase, aby černí přezvali vládu. To se běžně objevuje v rozhovorech.

Tohle rozhodně není politika Donalda Trumpa, protože politikou Donalda Trumpa je America first. Dobře, v tomto smyslu působí na Rusko, působí na Čínu a snaží se nějakým způsobem vylepšit pozici Spojených států vůči těmto zemím. Samozřejmě se snaží domluvit se Severní Koreou a tak dále. Na druhou stranu tohle je jeho politika. Za to může. Ale nemůže ani za koronavirus, a nemůže ani za toto hnutí, které se objevilo, a které v současné době stále více dezintegruje politický systém Spojených států.

Pokud bych šel do důsledků, tak toto hnutí může znamenat podle mého názoru dokonce novou občanskou válku, tentokrát nikoliv mezi Severem a Jihem, ale mezi Východem a Západem Spojených

států.

Jistě sledujete situaci v Hongkongu, kde byl přijat bezpečnostní zákon a Čína začala uplatňovat svůj vliv. Velké firmy opouštějí Hongkong, protože by se musely podrobit a vydávat data o svých uživatelích. A dochází vlastně podle západního světa k narušení oné dohody jeden stát – dva systémy. Když je na Čínu tak velká část světa navázána ekonomicky, bude mít někdo odvahu do tamního dění skutečně zasáhnout? Nebo Hongkong prostě nechají Číně?

Hongkong už Číně nechali. Tady není do čeho zasahovat, protože pokud se tam nepodaří rozpoutat občanskou válku, tak bez vnějšího zásahu není jakákoliv šance, že by Hongkong zůstal v nějakém statusu, který má v současné době. Protože Čína se prostě rozhodla, že Hongkong je na jejím území, že bude součástí Číny v plném smyslu tohoto slova. Víceméně do toho ani nikdo nemá co mluvit, protože se koneckonců jedná skutečně o území Číny.

Bylo naivní si myslet, že mezinárodní dohody mezi Velkou Británií a Čínou ve smyslu jeden stát – dva systémy vydrží až do roku 2047?

Ty smlouvy nebyly naivní. Byly tak uzavřeny úmyslně, aby bylo možné vyvíjet tlak na Čínu, pokud by se něco měnilo. Jenže byly uzavřené v době, kdy Čína byla podstatně slabší, nevystupovala oficiálně jako země, která si nárokuje jednu z vedoucích pozic ve světě. V současné době je Čína v úplně jiné pozici než v době, kdy byla uzavírána smlouva o Hongkongu. A čínské vedení je si toho velmi dobře vědomo. A stejně jako kašlou na mezinárodní smlouvy ostatní země, tak není nejmenší důvod, proč by na mezinárodní smlouvy nemohli kašlat i Číňané. Budou si tam dělat, co budou chtít, nikdo jim v tom nezabrání a jakékoliv pokusy o rozpoutávání interních problémů povedou k většímu a většímu počtu obětí.

Nikdo jim v tom nezabrání, protože bez zásahu z vnějšku to nepůjde, a k zásahu z vnějšku nenajde nikdo odvahu?

A kdo by tam vletěl? Kdo by do té Číny šel o Hongkong bojovat? Británie? Ta má svých problémů až po krk a Spojené státy v žádném případě. To by automaticky znamenalo válku s Čínou, válku s Ruskem a mnoha dalšími zeměmi, které v současné době čekají na to, až Spojené státy udělají nějakou velkou chybu.

Americká média zveřejnila informaci o údajné dohodě mezi Ruskem a Tálibánem. Rusové měli podle ní financovat teroristy, aby zabíjeli americké a britské vojáky. Zpráva není zatím podložena důkazem, jak tuto informaci vnímáte, a je podle vás reálná?

Podle mého názoru je to dezinformace zcela jednoznačná. Popřel to jak Bílý dům, tak i americké tajné služby. Oficiálně vyběhly jak na stránkách Bílého domu, tak na stránkách CIA informace, že se jedná o nepodloženou zprávu a že se od ní distancují. Jestliže se tím chce české ministerstvo obrany zabývat, tak to jen ukazuje, jak ubohé je jeho vojenské zpravodajství. A jak úzce jsme provázáni se Spojenými státy, protože jestliže se v novinách ve Spojených státech něco objeví a české ministerstvo obrany okamžitě reaguje s tím, že to začne vyšetřovat, tak to už je skutečně směšné a pod vší úroveň. Ukazuje to skutečně ubohost vojenského zpravodajství a schopnost České republiky sebereflexe. Ukazuje to také, že vůbec nemáme vlastní zahraniční politiku a ministerstvo zahraničí je nám úplně na houby.